

Jsem já celebrita?

Plzeňský deník, 12. ledna 2007

autor: Jiří Kokoška

Plzeň - I když pochází z Jihlavy, lze už o něm říci, že patří k nejznámějším plzeňským hercům. A přestože jím je, nenašla se pro něj role v nejnovější komedii Divadla J. K. Tyla s názvem *Celebrity s.r.o.*, která měla v sobotu premiéru. "Asi na mě zapomněl," říká s úsměvem Martin Stránský a myslí tím kamaráda z divadla a autora *Celebrit* Antonína Procházku.

Martine, cítíš se ty sám být celebritou?

Nevím, jestli přímo celebritou, ale když jdu po ulici, tak pokud netrpím paranoiou, tak mám za to, že mě lidi poznávají. Myslím tím hlavně v Plzni, takže tady asi do jisté míry celebritou budu.

A v Praze?

Tak tam je celebrita úplně někdo jiný a já se přiznám, že jsem jen tou regionální hvězdičkou.

Rád jsi třeba kvůli bulváru?

No, tak samozřejmě taky. Nepasou po mně, takže se mi nemůže stát to, co jednomu nejmenovanému kolegovi, kterému zavolali a chtěli po něm nějaký osobní věci. On odpověděl, že jim to neřekne, a oni na to: Tak to si rozmyslete, nebo my o vás můžeme napsat, že berete drogy. To je přece hrozný.

Máš s bulvárem nějakou zkušenost?

To ano, ale naštěstí veselou. Mám totiž ještě jednu výhodu, která mě chrání před bulvárem, a to je fakt, že když v Praze točím, nebo dabuju, tak tam nepřespávám, ale hned jedu do Plzně. Nejsem tam moc vidět, moc mě neznají. Přesto se ale jednou rozhodl, mám dojem, že Blesk, o mně něco napsat, jenže asi editor přesně nevěděl, jak vypadám, tak šoupli do novin fotku Martina Stránského z libereckého divadla. On se chudák jmenuje jako já, tak někde našli jeho fotku v kostýmu z nějaké jeho slavné role a k tomu napsali moji anabázi.

Nicméně v Procházkových Celebritách nejsi. Nemrzí tě to?

Tak trochu jo, protože poslední dobou v Plzni moc nehraji, ale prostě jsem se Tondovi nehodil. Vlastně se mu hodil jen můj hlas. Během hry tam totiž zazní role z repráku. Je to takový dejme tomu gangster. Tak toho jsem namluvil já.

Právě hlas tě teď živí úplně nejvíc. Namluvil jsi slogan reklamy na Gambrinus "...a život má říz" a dabuješ plno seriálů. Jak vůbec vypadá pracovní den dabéra? Chodíš třeba do práce jako někdo do továrny na osm hodin?

Budeš se asi divit, ale tak to někdy fakt je. Zrovna minulý pátek a sobotu jsem namlouval doktora House, deset dílů. V pátek jsem byl ve studiu od rána do čtyř a v sobotu asi do šesti.

Nemá pak hlas v každém díle jinou hloubku, jak se hlasivky unavují?

Ne, mám kliku, že se svým hlasem vůbec žádný problémy nemám. Dodnes jsem nebyl u foniatra kromě dvou vstupních prohlídek - jednu na DAMU a druhou jako elév do plzeňského divadla.

Kromě postavy Dr. House jsi slyšet ještě v seriálu Ztracení, Sběratelé kostí, načítáš věci pro rozhlas. Je pro každou postavu nějaké delší období, nebo jich děláš v týdnu více?

Ještě namlouvám nějaký seriály pro HBO a další kabelový stanice. Někdy dělám i víc rolí denně.

Namlouvá se alespoň ve společných studiích?

Vůbec ne. Přejíždí se po Praze ze studia do studia. Jednu dobu jsem za měsíc vystřídal 16 studií. Dá se říci, že má práce je teď mluvení a ježdění v autě.

Přesto se denně vracíš do Plzně?

Ano. Jak jsem řekl, utíkám sem a za druhé sem musím, protože tu mám rodinu, a teď nově i svoji rodinu - přestěhoval jsem sem konečně rodiče z Jihlavy. Tam jsem se totiž za nimi dostal tak třikrát, maximálně čtyřikrát do roka, proto jsme se dohodli, že bude lepší, aby byli tady.

Jak se vůbec kluk z Jihlavy stal hercem v Plzni?

To byla vcelku normální cesta. V třiadevadesátým jsem dokončil DAMU a už rok před tím jsem začal shánět trvalé angažmá. Dozvěděl jsem se, že v Plzni shání mladého kluka, tak jsem sem napsal a pozval je na Její pastorkyňu a nějaký muzikál, který jsem hrál ještě jako student DAMU. Z Plzně přijeli, pak mě pozvali sem, dali mi šanci něco zkusit a byla ruka v rukávě.

Jak těžko ses loučil s Jihlavou?

Nebylo to těžký. Já ji úplně opustil v 19 letech a už před tím jsem vlastně dojížděl na gymnázium do Telče, takže jsem z Jihlavy pryč od 14 let.

Aklimatizoval ses v Plzni dobře?

Ale jo, šlo to, i když to byl skok do vody střežhlav a bez přípravy. Na Plzni bylo vidět, že je to město u západní hranice a komunisti že sem moc peněz nedávali. Ať se na mě klidně lidi zlobí, ale z měst, kde jsem do té doby byl, byla Plzeň v té první polovině 90. let fakt jedním z nejhorších - šedá a začouzená. A pak jsem si tu šel hned první den koupit do bufetu u křižovatky u Práce svačinu a prodavačka na mě spustila to plzeňský drmolení: Tak copo to bude? Já jí napřed vůbec nerozuměl. No a teď jsem Plzeňák.

V čem tě teď je možné v Plzni v divadle vidět.

Jak jsem říkal, moc toho není. Vystupuju málo také proto, že otěhotněla Klára Kovaříková, takže se stáhly hry s ní, kde jsem měl role. Bez ní jsem takový siroteček. A v čem teď hraji? V Divoké kachně, v Cyranovi mám něco na začátku a teď na podzim jsme měli premiéru Návratů hřištníka.

A jaké nové role chystáš, ať už televizní nebo divadelní?

To nemůžu říci. Blíží se dvě zajímavé věci, ale herci jsou pověřiví a dopředu raději nic neprozrazují, protože to nosí smůlu. Počkejme, až to přijde.

Káva - a život má říz. Martin Stránský promlouvá denně k televizním divákům z reklamy: Gambrinus - a život má říz. Protože ale denně jezdí autem a sedí dlouhé hodiny v dabovacích studiích, pije v pracovním týdnu především kávu.

Kdo je Martin Stránský?

Rodák z Jihlavy oslavil včera 37. narozeniny

S herectvím začal v roce 1988 jako elév v Horáckém divadle v Jihlavě.

O rok později začal studovat Divadelní a múzická umění (DAMU) v Praze. Studium ukončil v roce 1993.

V témže roce nastoupil jako elév do plzeňského Divadla J. K. Tyla, kde působí dosud. Vytvořil desítky rolí například v komediích *S tvojí dcerou ne*, *Vraždy a něžnosti*, *1+1=3*, operetkách *Hledám děvče na boogy woogy*, *Holka nebo kluk* či hrách *Zabiják Joe* a *Návrat hříšníka*.

Vedle divadla vystupuje v televizních inscenacích a v poslední době hodně dabuje.

Největším koníčkem je hokej. Relaxuje u kulečníku a kuželek.